



ת"פ 13456/10/14 - מדינת ישראל נגד חמזה סלאמה, עלי שלה

בית משפט השלום באשקלון בשבתו בבאר שבע

ת"פ 13456-10-14 מדינת ישראל נ' סלאמה ואח'
בפני כבוד השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חמזה סלאמה
2. עלי שלה

הנאשמים

הכרעת דין

א. כתב האישום והפלוגתאות.

1. שני הנאשמים הואשמו בביצוע עבירות לפי חוק הגנת חיית הבר, תשט"ו - 1955 ותקנותיו בהתאם למפורט להלן:

על פי כתב האישום בתאריך 13.1.13, סמוך לשעה 07:40 לערך, במטע רימונים שבסמוך לשוב שפיר, עסקו הנאשמים בצייד חוגלות באמצעות רובה ציד מסוג 98 robust קני השייך לנאשם מספר 1, וזאת במהלך נסיעה ברכב מיצובישי מגנום בצבעי כסף וכחול נושא מספר רישוי 51-79, השייך לנאשם 2.

הנאשמים ירו באמצעות רובה הציד מתוך הרכב לפחות ארבע או חמש פעמים במרחקים משתנים של 300 מטרים ו-200 מטרים מבית המצוי בתחום היישוב שפיר.

בטרם יצאו הנאשמים ממטע הרימונים, זרקו מהרכב 7 חוגלות יריות ארוזות בשקיות, אשר ניצודו ע"י הנאשמים כאמור לעיל.

מעט לפני יציאתם של הנאשמים ממטע הרימונים כאמור לעיל, הבחינו ברכב של פקחים אשר היה מזוהה בסמלי הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים, שקרא להם לעצור באמצעות מערכת כריזה וסימון באורות.

כאשר הבחינו הנאשמים ברכב הפיקוח, החלו בנסיעה בין שורות עצי הרימון במטע והחלקות המעובדות הסמוכות ליישוב שפיר, עד שיצאו לכביש הראשי, כביש מספר 3 לכיוון קריית מלאכי כשהם מתחמקים



ומתעלמים מקריאות הפקח לעצור במהלך כל הנסיעה.

סמוך לקריית מלאכי נסע פקח במקביל לרכב של הנאשמים וסימן להם לעצור תוך כדי שהוא מראה להם תעודת פקח, וקורא להם לעצור.

הנאשמים המשיכו בנסיעתם עד הגיעם סמוך לקריית מלאכי, שם נענו לקריאת הפקח ועצרו את הרכב בשולי הכביש.

על כן, הואשמו הנאשמים בביצוע עבירות שלהלן:

ציד חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו - 1955 (להלן: "החוק")
בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

החזקת חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיפים 8 (א) ו-14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

צייד במקום אסור - עבירה לפי סעיפים 4(א) ו-14(ב) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

צייד מתוך כלי רכב ממונע - עבירה לפי תקנה 6 (ד) לתקנות להגנת חיית הבר, התשל"ו - 1976 בצירוף סעיף 14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

צייד ללא רישיון - עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק (לנאשם 2 בלבד).

2. בישיבה מיום 4.5.15, כפרו הנאשמים ככלל, בעובדות כתב האישום.

הנאשמים אישרו כי היו באזור יישוב שפיר אך כפרו בכך שעסקו בצייד חוגלות וכפרו בכך שירו מרכב.

ב"כ הנאשמים ציין כי נאשם 1 הוא בעל רישיון כלי יריה והנשק שפורט בכתב האישום שייך לו, הוא מחזיק ברישיון צייד כחוק ומוסמך להחזיקו על מנת לצוד חיות "שלא אפרט אותן כאן".

הנאשמים אישרו שנאשם 2 אינו מחזיק ברישיון צייד.

לעניין מיקום הציד ציין ב"כ הנאשמים "אנחנו לא מודעים למקום שבו נעשה הצייד אך זה לא רלבנטי....".

הנאשמים כפרו כי זרקו מהרכב חוגלות.

בהתייחס לאמור בכתב האישום לפיו הנאשמים הבחינו ברכב הפיקוח שקרא להם לעצור וסימן להם לעצור באמצעות אורות והמשך הנסיעה תוך התעלמות והתחמקות מהפקח, טענו הנאשמים כי עובדות נטענות אלה אינן מגבשות עבירה.



הנאשמים הוסיפו כי בכוונתם להעלות טענות נוספות ביחס לחיפוש שנעשה ברכב, שיועלו בשלב ההוכחות ככל שיידרש.

עוד נטען, במסגרת התשובה לכתב האישום, כי חלק מהעבירות בהן הואשמו הנאשמים - ציד במקום אסור וציד מתוך רכב - הינן עבירות מסוג "עבירות קנס" ששר המשפטים הכריז עליהם בצו משנת 1986 שלגביהן נקבע בסעיפים 221 עד 225 א' לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, כי לא יוגש עליהם כתב אישום לאחר שחלפה שנה מיום ביצועה. קרי, שממועד ביצוע העבירות הנטענות ועד למועד הגשת כתב האישום חלפה למעלה משנה ולכן העבירות התיישנו ואין להעמיד לדין בגינם.

3. אין מחלוקת של ממש כי באזור הרלוונטי נמצאה, בין היתר, צידה בדמות 7 חוגלות מתות ואין חולק כי הנאשמים נכחו באזור, הגם שבנסיבות שנויות במחלוקת.

למעשה, ראיות המאשימה להוכחת הנטען בכתב האישום כנגד הנאשמים ביחס לעבירת הציד ונלוותיה, היו בעיקר ראיות נסיבתיות.

המחלוקת העיקרית בין הצדדים עניינה בשאלה, האם עלה בידי המאשימה להוכיח על יסוד מכלול הראיות הנסיבתיות שהובאו על ידה כי הנאשמים הם אלה שעסקו בציד לא חוקי של חוגלות בנסיבות המפורטות בכתב האישום.

4. מטעם המאשימה העידו מר ציון אברהמי, חקלאי ממושב שפיר, ששמע ירי והזעיק למקום את פקחי רשות הטבע והגנים; וכן העידו פקחי רשות הטבע והגנים שהגיעו לשטח, כל אחד בהתאם למעורבותו באירוע - אלכסי גלעדי, עידן בר לב, ליעד כהן, עומרי בוכניק, קובי סופר, און ולנסי ואורי קייזר.

בנוסף, העידה המומחית ד"ר נילי אינגליסטר, שערכה חוות דעת אודות בחינת תצלומי רנטגן של שבע חוגלות שהובאו לבדיקתה.

מטעם ההגנה העידו הנאשמים ואף מטעמם הוגשו מוצגים שונים.

ב. טענות הצדדים.

5. המאשימה עתרה להרשיע את הנאשמים בכל העבירות שיוחסו להם וזאת בהתבסס על עדויות הפקחים, מר אברהמי והעדים המומחים. לשיטת המאשימה, עדויות עדים אלה היו מפורטות, מדויקות וספונטניות; המאשימה הפנתה, בין היתר, לגרסת הנאשמים, שאישרו שהגיעו למקום כדי לצוד (לטענתם, יונים), עדות מר אברהמי שהבחין ברכב מסוג מגנום בצבעי כחול-כסוף ובקנה רובה



מבצבץ מחלון הרכב, הימצאות חוגלות, לשיטת המאשימה, בנתיב הבריחה של הנאשמים, בתוך שקיות שעליהן הכיתוב "ידיעות אחרונות" כאשר ברכבם של הנאשמים נמצאו מספר שקיות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות" וכן הפנתה לעדות ד"ר אינגליסטר וחוות דעתה.

לשיטת המאשימה, משקלן המצטבר של ראיות אלה מוביל למסקנה שהנאשמים צדו בצוותא חדא את החוגלות שנמצאו, ביצעו ירי מתוך רכב, רכבם של הנאשמים היה הרכב היחיד בשטח ולמר אברהמי היה קשר עין עם רכבם של הנאשמים, הנאשמים ביצעו ירע במרחק של כ-200 מטרים ממקום יישוב, החוגלות שנתפסו בשטח מתו כתוצאה מירי ושקיות הניילון שנתפסו הינן שקיות שהיו ברשות הנאשמים, ברכבם.

מעבר לכך, הפנתה המאשימה לגרסאות פתלתלות של הנאשמים שלא היו אמינות ולשקרי נאשמים לשיטתה וכן התייחסה לטענות משפטיות שונות שהועלו במהלך ניהול ההליך.

6. מנגד, עתר הסנגור לזיכוי הנאשמים, מהטעם שמכלול הראיות הנסיבותיות, לשיטתו, אינו מוביל למסקנה שהנאשמים צדו חוגלות בשטח.

בנוסף טענו הנאשמים כי העבירה של ירי סמוך למקום יישוב, שהינה עבירת קנס, התיישנה.

עוד נטען, בין היתר, כי חלק מהחוגלות שנמצאו בשטח היו שחוטות. אם הנאשמים היו צדים היו צריכים להימצא סימני דם על הסכינים שנמצאו על הנאשמים. הסנגור ציין שהמאשימה עשתה בדיקה לסכינים שנמצאו על הנאשמים ולא מצאה סימני דם. לדברי הסנגור, המאשימה נמנעה מלהגיש חוות דעת של המכון למדע פורנזי שהייתה חלק מחומר הראיות בתיק ותוכנה תומך בעמדת ההגנה כפי שיבואר בהמשך; המאשימה לא ביצעה בדיקה לגילוי טביעת אצבעות על השקיות שעליהן הכיתוב "ידיעות אחרונות" שנמצאו בשטח וכן הוסיף כי השטח שבו נמצאו החוגלות "הועזב" כשעה ללא פיקוח.

הסנגור הפנה לעדות הפקח עידן בר לב, שאישר שלקח שעתיים עד שלוש מרגע שהגיע לנאשמים עד שמצאו את החוגלות וכן טען כנגד עדותו של מר אברהמי, שנורה בעבר בידי ציידים ושומר טינה לציידים והוסיף שאין חולק כי העד לא ראה מי יורה.

ג. גרסת הנאשמים

נאשם 1:

7. נאשם 1 נחקר שלוש פעמים ביום האירוע ומסר שלוש הודעות באזהרה (ת/3 משעה 09:16 ת/4 משעה 10:26 ות/11 משעה 12:21).



בעדותו בבית המשפט, תיאר נאשם 1 כי במועד הרלבנטי לכתב האישום יצא יחד עם נאשם 2 מירכא בכוונה לצוד יונים באזור הדרום; לדבריו הם הגיעו לשטח בערך בשעה 06:00, 07:00, נכנסו לשטח סמוך לנחל גוברין **"ותוך כדי ראיתי להקה של יונים, כרגיל, ב(לא ברור) של הישוב שפיר. הלכתי (לא ברור) אותם משם. שילכו לשטח. כי שם אסור לירות בתוך היישוב"**.

נאשם 1 ציין שהיונים יצאו לכוון השטח הפתוח, הוא רדף אחריהם, נכנס לוואדי, הלך ברגל מרחק של כ- 200, 300 מטר, ניסה להגיע קרוב ללהקה היונים, "פספס" שתי הזדמנויות ובהזדמנות השלישית ירה באחת היונים, היונה נפלה לתוך המים ונאשם 1 מסר שהתעצל ללכת להוציאה מתוך הסבך ממקום נמוך שכן נחל גוברין נמצא במפלס נמוך מפני השטח; לדבריו פעל על פי החוש ש **"הלך עם היונים האלה"** וכאשר עלה הבחין כי הוא נמצא ליד ישוב. הנאשם ציין כי הנו שומר חוק וכי ער הוא שהירי אסור בטווח של 500 מ'.

נאשם 1 התייחס לקרבת מקום הירי למקום יישוב וציין כי ראה עצמו קרוב ליישוב אבל לא היה לו אומדן מדויק של המרחק ממקום יישוב. (פרוטוקול מיום 31/1/2018, עמודים 68-69). כחצי דקה אחר כך הבחין ברכב ירוק ששיער כי שייר לפקחי רשות הטבע, הסתובב הוא והאחר והחלו בנסיעה. הטנדר של הפקחים המשיך לנסוע אחריהם. נאשם 1 הוסיף **"איך שעליתי על הכביש הראשי ראיתי שהוא עדיין משתולל, עדיין נהג שיכול לעשות שטויות. אמרתי תשמע, שילכו כל החוגלות בעולם, רק שלא יעשה לי תאונת דרכים. כי הבן אדם הזה רוצה לעקוף אותנו, רוצה לחסום אותנו, מתנהג כמו אחד שמשתולל, כאילו יש פה עבריינים. אני עוד לא עברתי. עצרתי בצד"** (פרוטוקול, עמוד 69, שורות 18-22). נאשם 1 הוסיף שאישר לערוך חיפוש ברכב ובהמשך נחקר על ידי הפקח סופר. נאשם 1 שב על כך שאינו עברייך אך ייתכן שעבר עבירה של ציד קרוב למקום יישוב (פרוטוקול, עמוד 70, שורות 23-32 וכן בחקירתו הנגדית פר' מיום 31/1/2018 עמ' 74 ש' 30-31). בהקשר זה, ציין נאשם 1 שביום 22/7/2013 שלח לרשות שמורות הטבע, שמבלי להודות באחריות, הביע חרטה על עבירת הציד סמוך למקום מגורים וביקש לקבל ברירת קנס ולהחזיר אליו את הרישיונות וכלי הנשק שנלקחו ממנו (נ/5).

נאשם 1 התייחס לשקיות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות" שנמצאו ברכב וציין שקרוב לשבועיים עובר למועד הרלבנטי לכתב האישום, פגש אדם שמחלק את עיתון ידיעות אחרונות, שהוא עיתון יומי, ואותו אדם נתן לו חבילה של מאה שקיות עם הכיתוב **"ידיעות אחרונות"**. נאשם 1 הוסיף כי השקיות היו ברכב קרוב לשבועיים, כי בנו נהג להשתמש בשקיות וכי התיק של בנו היה איתו במועד הרלבנטי לכתב האישום (פרוטוקול, עמוד 75, שורות 23-32; עמוד 76, שורות 1-7). נאשם 1 הוסיף שירה במקום שלוש-ארבע יריות (עמוד 79 שורות 7-12). נאשם 1 שלל את הטענה לפיה אין יונים באזור שבו ירה (פרוטוקול, עמודים 83-84).

בחקירתו החוזרת, הגיש נאשם 1 תמונות שלדבריו צילם באמצעות הטלפון הנייד במועד האירוע ובהן נראה המקום וכן נראה מרחוק רכב הפקחים ופקח שעומד סמוך לרכב (נ/6). הצדדים היו חלוקים באשר לקבילות התמונות נוכח מועד הגשתן. במחלוקת זו שבין הצדדים הגם שמקובלת עלי טענת הסנגור כי התמונות הן קבילות לאור עדות הנאשם 1 כי הוא זה שצילם את התמונות בסיומו של האירוע ואכן רכב הפקחים והפקחים נראים בשטח, מצאתי כי הן אינן רלוונטיות להכרעה.



בהודעה ממועד האירוע משעה 09:16, מסר נאשם 1 שיצא מהבית בסביבות 04:30 יחד עם גיסו, נאשם 2. השניים הגיעו לאזור למטרת ציד יונים. נאשם 1 הוסיף שירה ירייה אחת ביונה, פספס ולפתע הפתיע אותו הפקח. נאשם 1 שלל נגיעה בסכינים שנמצאו ברכב או זריקה של חפץ מתוך הרכב במהלך הנסיעה הנאשם נשאל האם השקיות של ידיעות אחרונות ברכב שייכות לו ותשובתו היתה כי מאז שהוא מטייל זה אצלו ברכב ובאשר לסיבת הנסיעה הארוכה בכדי לצוד יונים, השיב "אין לי שטח ציד פתוח, לפעמים קיבוץ לוחמי הגטאות "הרפתנים" מבקשים ממני לעשות חיסול יונים. השנה לא נתנו לי". (ת/3 שורות 11-16).

לשאלה מדוע ברח מהפקח, השיב: "חשבתי שאני באזור שעשיתי עבירה כלשהיא בעיקר שזה מקום ישוב". (שורות 30-32, ת/3). הנאשם מאשר שביצע ירי מהנשק שבבעלותו. כאשר נשאל האם יש לו משהו להוסיף השיב: "נוכחתי שלא עשיתי שום עבירה" (שורה 38 ת/3).

בהודעה נוספת מאותו היום בשעה 10:25 השיב נאשם 1 לשאלה האם ביצע ירי במטעים בשפיר "לא מכיר מה זה" וכן השיב לשאלה האם ביצע ירי סמוך ליישוב "לא ראיתי אותך". נאשם 1 השיב לשאלה האם השקיות של "ידיעות אחרונות" שלו, "לא. מי אמר שאני צייד" (ת/4).

בהודעה נוספת מאותו היום בשעה 12:21 מסר נאשם 1 כי הטעות שעשה הייתה שלא עצר מיד כשהפקח סימן לו לעצור את הרכב, וזאת בשל כך שנבהל ושיקול דעתו היה מוטעה (ת/11).

נאשם 2:

8. נאשם 2 נחקר פעמיים ביום האירוע ומסר שתי הודעות באזהרה (ת/5, ת/6).

בעדותו בבית המשפט העיד כי במועד האירוע אסף את נאשם 1 ובשעה שש וחצי בבוקר הגיעו לאזור מסוים על מנת לצוד יונים. לדבריו שימש נהג בלבד. בשלב מסוים הגיעו לקרבת רפת.

הנאשמים נסעו לכיוון שאליו עפו מספר יונים. נאשם 1 ירד מהרכב יחד עם הציוד שלו וכשחזר אמר לנאשם 2 שיכול להיות שצדו סמוך למקום יישוב (פרוטוקול מיום 31.1.18, עמודים 91-92). נאשם 2 שלל את האפשרות שנאשם 1 הוציא את הרובה מהנרתיק כשהיו בתוך הרכב (עמוד 92, שורות 6-13). נאשם 2 אישר ששמע את הירי שביצע נאשם 1, שירד מהרכב לצורך זה, והוסיף שאינו זוכר האם שמע ירי נוסף לירי שביצע נאשם 1 (פרוטוקול, עמוד 93, שורות 17-22).

לעניין התמיהה מדוע שיבוצע ירי ביונים במרחק שמעל 150 קילומטרים מביתו השיב הנאשם 2 כי הנאשם 1 בחר הוא זה שבחר את המיקום (עמודים 94-95). נאשם 2 השיב לשאלה מדוע ברחו מהפקח "רציתי להתנתק מהבן אדם העצבני הזה" (עמוד 95, שורות 18-19) ובהמשך הוסיף "אתה, כשאתה בא אלי, אתה צריך לבוא אלי בצורה מנומסת. לא בצורה של צעקות ובריונות" (עמוד 95, שורות 27-28). נאשם 2 הוסיף שעצר את הרכב לאחר 2-3 דקות של נסיעה. נאשם 2 לא ידע למסור מהיכן שקיות נושאות הכיתוב "ידיעות אחרונות" שנמצאו ברכבו (פרוטוקול מיום 31/1/2018, עמוד 98, שורות 1-9).



נאשם 2, בהודעה מיום 13.1.13 בשעה 09:37 מסר שהגיע לשטח יחד עם נאשם 1 בשעות הבוקר, נאשם 1 ירה אך לא פגע וסמוך לכך הגיעו פקחים לאזור (ת/5).

בהודעה מהמשך אותו יום בשעה 12:08 ציין נאשם 2 שהוא ונאשם 1 כלל לא צדו בפרדסים, הוסיף שאינו מכיר את השטח והשיב תשובות מתחמקות ממספר שאלות של הפקח (ת/6).

ד. ראיות המאשימה

9. אודות ראשיתו של האירוע ניתן ללמוד מעדותו של מר ציון אברהמי, חקלאי ממושב שפיר, שהודעותיו ת/8, ו- ת/9 הוגשו בהסכמה חלף חקירה ראשית (בטעות סומנו תחילה כמוצגים ת/6, ת/7- ד"כ).

מהודעתו מיום 13.1.13 (ת/8), עולה כי בתאריך 13.1.13, סמוך לשעה 07:40 יצר קשר טלפוני עם הפקח קובי סופר מאחר שהבחין ברכב מסוג טנדר מגנום בצבע כסף כחול שנמצא אצלו במטעים, **"ונשמעו קולות ירי רובה ציד"** בזמן שעסק בגיזום במטעים. עם הישמע קולות הירי, הלך לכיוון וראה את הטנדר בתוך שורות מטע הרימונים שלו.

לדבריו, כאשר יושבי הרכב זיהו אותו הם הסתובבו ונסו לכיוון דרום. לדבריו המרחק ממקום הירי עד לביתו של העד כ-150 מטר לערך. לדברי העד הסביר לפקח בטלפון את מיקום הטנדר. לדבריו נוצר קשר עין עם הפקחים והטנדר, התבצעה נסיעה לאחר הטנדר שנס לכיוון צפון בין שורות המטעים, כעבור כשעה חברו אליו הפקחים קובי ואורי **"הראיתי להם את עקבות הרכב בתוך שורות המטעים, את מקום הצייד מפוזר נוצות וכן את החוגלות שנצודו בתוך שקיות ניילון עם כתוביות של ידיעות אחרונות"**. (שו' 1-20, ת/8). לדבריו בהמשך נקרא על ידי הפקחים לזהות את הרכב ואכן זוהה הרכב על ידו כרכב שאותו ראה במטעים. עוד להערכתו המרחק בינו לבין הרכב לפני מנוסתו היה כ-80 מטר.

בהודעה משלימה ת/9 שנגבתה בתאריך 10.8.14 וכשנה ושבעה חודשים לאחר האירוע, משיב העד לשאלות הפקח אורי קייזר; לדבריו נוהג לעבוד מידי יום בשטח המטעים וזוכר היטב את אירוע הצייד אצלו בשטח. לדבריו באותו יום סייר בשטח, היה יום חורפי, בוץ שאיפשר נסיעה רק עם רכב 4X4, לדבריו זוכר שסייר באותו בוקר ולא שמע ולא ראה בשטח שום רכב ואף אדם עד לשעה 07:40 לערך, אז נשמעו יריות משטח הרימון **"יריות שאני מכיר ומזהה כרובה ציד ובאותו זמן שאני שומע את היריות אני מיד הולך למטע הרימון..."** שבאותו בוקר סיירתי בשטח הזה ומתקשר ישירות לפקח קובי סופר ואני רואה באזור הרימון במקום בו שמעתי את היריות בבירור, אני רואה באחת משורות מטע הרימון טנדר מגנום כסוף כחול שמהחלון מזהה שני אנשים מבוגרים הנראים לי כבני מיעוטים בשנות ה-50 לחייהם לערך. אני מציין כי זו פעם ראשונה שאני רואה את הרכב שמתוכו אני רואה קנה של רובה בבירור מבצבץ מהחלון של הנוסע היושב מימין לנהג מקדימה, אני רוצה לציין כי אני מכיר היטב ירי ואף נפגעתי בעבר פעמיים כתוצאה מירי של ציידים במטע שלי" (שו' 1-29, ת/9).



העד נשאל על ידי הפקח בהודעתו האם לאחר שהרכב נסע בשורות המטע המשכת בתצפית עליו לאחר שדיווחת לפקח קובי סופר על הרכב החשוד ביריות במטע ותשובתו היתה "כן, איך שהציידים האלה ראו אותי הם יצאו דרומה מהשורה במטע הרימון במהירות ונסעו בדרך החוצה את שדותי לכיוון דרום בהמשך צפיתי וכיוונתי את אנשי הרשות לשמורות הטבע טלפונית למיקומים המדויק וראיתי שהם נוסעים לכיוון שטחי המושב הנמצאים ממזרח ואני גם ראיתי בעיניים שלי את הפקחים בשטח מסמנים להם לעצור והם החלו במנוסה לכיוון הכביש הראשי במהירות".

העד נשאל האם היו יריות נוספות בשטח באותו יום ובכל שעות הלילה למיטב זכרונו והוא משיב שרק בבוקר שני מקבצים של שתי יריות ואת זה זיהיתי קרוב אלי במרחק של כמה עשרות מטרים באזור בו ראיתי את רכב המגנום ואת שני בני המיעוטים בתוכו נוסעים במטע הרימון.

העד נשאל על ידי הפקח "באזור בו מצאנו את החוגלות המתות של השקיות של ידיעות אחרונות במטע הרימון, מתי היתה הפעם האחרונה שהיית באותו בוקר ביום האירוע ... האם נתקלת בשקיות עם החוגלות?"

והעד משיב: "בשעה 6:30 בבוקר עשיתי סיור ברימון ולא נתקלתי בשקיות של החוגלות, ראיתי את השקיות לראשונה רק לאחר שהפקחים מצאו אותם. לפני זה לא ראיתי כלום".

העד נשאל אלו חיות בר הוא רואה בשטח המטעים שבבעלותו והוא משיב: "אני רואה ארנבות, חוגלות, תנשמות, תנים, ים של תנים, סיקסקים, נחשים כמה שאתה רוצה ותוכים, דררות ירוקות מלא.... ואני רוצה לציין שמאותו יום חיות הבר רק התרבו באזור בעיקר ארנבות וחוגלות וגם הטפטפות של הצינורות בשטח נשארות שלמות ולא מחוררות מירי של הציידים" (שורות 1-23, ת/9).

10. בעדותו, העיד מר אברהמי כי ביום 13/1/2013 סמוך לשעה 07:40 שהה במטעו ושמע קולות ירי. מר אברהמי ציין כי הירי היה קרוב אליו ובוצע בתוך המטעים שלו (פרוטוקול, עמוד 41, שורות 9-17).

לדבריו העץ האחרון של חלקותיו מביתו נמצא במרחק של כ-220 מ' חלקות שהואדי עוקף בצורת פרסה וכל מי שיצוד בחלקה שלו הוא ישמע את ההד והירי בהיותו בית קיצוני ובאין רעשי רקע מסביב (עמ' 34 ש' 7-12).

מיד ובסמוך, הלך לכיוון ממנו נשמע הירי והבחין ברכב מסוג מגנום בשני צבעים כסוף-כחול במטע הרימונים, כשקנה של רובה ציד מבצבץ מחוץ לחלון המושב שליד הנהג. העד אישר כי לא ראה מישהו יורה (עמ' 40 ש' 15-18). כן אישר כי לא ראה את מספר הרכב וכן לא שמע קולות ירי בעת שהיה בקשר עין עם הרכב (פרוטוקול, עמוד 55, שורות 4-5).

מיד לאחר מכן, התקשר מר אברהמי לפקח קובי סופר, שהגיע למקום כעבור כרבע שעה. מר אברהמי הוסיף שהפקחים הגיעו לשטח בסביבות השעה 08:15 (פרוטוקול, עמוד 51 שורות



23-24). עד להגעת הפקחים, המשיך מר אברהמי בעבודת הגיזום במטעו, הבחין ברכב נכנס למטעים סמוכים וציין שבמרבית הזמן עד להגעת הפקחים היה בקשר עין עם הרכב (פרוטוקול, עמוד 49, שורות 26-29) וששמע קולות ירי גם כשהרכב יצא מטווח הראיה שלו והיה במרחק של כ-1,000 מטרים בשטח סמוך (פרוטוקול, עמוד 44 ש' 25-27, עמוד 45 שורות 2-7; עמוד 50, שורות 11-27).

מר אברהמי הוסיף, "**עד 800 מטר אני יכולתי לראות אותו וראיתי לאיזה כיוון הוא נוסע. ידעתי מאיפה הוא יצא. בגלל שהוא לא היה יכול לעבור את הוואדי. יש שם מעברים שהוא פשוט לא מכיר אותם. הוא לא יודע איפה הם. הוא נכנס לאזור שיש שם מעברים. הוא לא יכל לצאת צפונה לכיוון הוואדי, הוא היה חייב לחזור לכיוון שלי...אני בחלקת האפרסקים שלי, אני גזמתי אותם באותו זמן. הקשר עין שלי עם (במקור-אם-ד"כ) הטנדר היה עד 800 מטר כשהוא נכנס למטעים של השכנים במרחק של 800 מטר. אני התקשרתי לאנשי הרשות, כיוונתי אותם לאותו אזור, לאזור הזה. לחלקה הזאת שהיא גם גובלת בוואדי. יש דרך יציאה אחת על הדרך הזאת. הייתה לי תצפית ולשם כיוונתי את אנשי הרשות ומשם הם היו חייבים לצאת"** (פרוטוקול, עמוד 46, שורות 26-31; עמוד 47, שורות 1-9).

מר אברהמי הוסיף "**לא היה לי קשר עין עם הטנדר, כן...בגלל שכל החלקה שלי...אבל החלקה של השכן היא 500 מטר על 50 מטר בערך. כל השטח הזה פתוח. ויכולתי מכאן לראות את הטנדר שנוסע על הדרך ונמלט לתוך המטעים של החברים שלי"** (פרוטוקול, עמוד 49, שורות 26-29). מר אברהמי כיוון את הפקחים לאזור שאליו נסע הרכב.

בהמשך, לאחר שהפקחים חזרו לשטח כעבור כשעה יחד עם הנאשמים הצטרף מר אברהמי לסריקה באזור (עמ' 52).

לשאלה האם מצא ראשון את השקית עם החוגלות השיב מר אברהמי בשלילה וציין שיחד עם אחד מאנשי הרשות מצא את השקית עם החוגלות וכן מצא תרמילים של רובה שהועברו לאנשי הרשות ואת "מקום הירי והנוצות" (פרוטוקול, עמוד 51, שורות 4-13) בהמשך ציין כי שקית אחת הפקח מצא ושקית נוספת הוא זה שמצא.

מר אברהמי מסר ששתי השקיות ובהן החוגלות, שנמצאו בהליכה רגלית, היו במרחק יחסית די גדול זו מזו של 30-40 מטרים אחת מהשנייה (פרוטוקול, עמוד 54 שורות 7-8). הסנגור עימת את מר אברהמי עם כך שבעדותו לא ציין שמצא תרמילים בשטח ומר אברהמי לא ידע לומר מדוע לא הזכיר את התרמילים בעדותו (פרוטוקול, עמוד 56, שורות 4-8).

בהקשר לשכיחות הציד ולשאלה כמה ציד היה באזור משיב "**המונים"** (עמ' 43 ש' 28) וכן "**..בשנים האחרונות זה הפך להיות טקסס. מתי שרוצים, מאיפה שרוצים. באים, יורים"** (עמ' 45 ש' 14, 15). בהמשך ציין מר אברהמי "**היום, אחרי ברוך השם תקופה של שנתיים שלא שמעתי ירי באזור של הבית שלי יש הרבה חוגלות וארנבות"** (שם, בשורות 27-28).



11. הפקח קובי סופר העיד שביום 13/1/2013 סמוך לשעה 07:00-07:30 התקשר אליו מר אברהמי ציון ודיווח לו על יריות במטע הרימונים סמוך למושב שפיר. הפקח סופר הוסיף שמדובר באזור משופע במטעים ולכן הסיכוי שיהיו שם להקות של יונים הוא נמוך (עמוד 60 שורות 21-24; עמוד 63 שורות 10-13). הפקח סופר התקשר לפקחים אורי קייזר ואלכס גלעדי שהצטרפו למקום וגם הפקח עידן בר לב הצטרף. הפקחים התפצלו לשתי קבוצות. לאחר פרק זמן קצר דיווח הפקח קייזר שהוא מזהה את הרכב אך הרכב לא נענה לבקשותיו לעצירה.

הפקח סופר תיאר כי הוא מכיר את השטח והחל בנסיעה לכיוון היציאה. הפקח סופר הוסיף "**... ראיתי את הרכב החשוד יוצא מאחת החצרות. ומיד אחריו את קייזר, מגיעים לכניסה לשפיר זרחיה, פונים מזרחה... מיד אחרי הרמזור קייזר עצר, החשוד עצר, אני עצרתי אחרי הרכב**" (עמוד 61 שורות 8-17).

הפקח סופר ניגש לרכב, הזדהה כפקח וביקש לערוך חיפוש ברכב. בחיפוש ברכב נמצאו שקיות, מעין "שרוולים" של העיתון "ידיעות אחרונות" שהינן שקיות מוארכות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות", סכין וסכין יפנית וכן תרמיל יריו. הפקח סופר הדגיש כי לא נמצאה צידה ברכב.

הפקח סופר חזר יחד עם הפקח קייזר למסלול שבו נסע קייזר אחרי הרכב ובשלב זה מר אברהמי יצא אליהם "**ציון אברהמי הכווין אותנו לנקודת הירי. שם מצד ימין ראיתי שקיות זהות למה שמצאתי ברכב, עם הכיתוב, ידיעות אחרונות. מצאתי חוגלות, ראיתי חוגלות גם בתוך שקית, גם מחוץ לשקית**" (פרוטוקול, עמוד 62, שורות 2-22).

הפקח סופר התייחס לשקיות שנמצאו, שעליהן הכיתוב "ידיעות אחרונות" והעריך כי השקיות שנמצאו ברכב של הנאשמים זהות לשקיות שנמצאו בשטח. לדברי הפקח סופר "**זה אותו כיתוב, אותה שקית. שתיהן כתוב עליהן ידיעות אחרונות. אני יכול להגיד לך שערכתי מאות רבות של מפגשים עם חקלאים. זאת פעם הראשונה שאני נתקל בשקיות כאלה ייחודיות. בדרך כלל אלה שקיות אחרות. הן היו מאוד מיוחדות**" (פרוטוקול, עמוד 71, שורות 21-24).

הפקח סופר ציין שיונים נמצאות סמוך לרפתות וכן שתיתכן יונה בתוך מטע או כרם אך לא בהיקף המצדיק ציד יונים בתוך מטע או כרם (פרוטוקול, עמוד 63, שורות 10-13). בהמשך, אישר הפקח סופר שבאזור הרלבנטי לכתב האישום יש רפתות ובחקירתו החוזרת הבהיר כי הרפתות ממוקמות כקילומטר וחצי ממטעו של מר אברהמי (פרוטוקול, עמוד 75, שורות 18-24).

הפקח סופר ציין כי עונת הציד נפתחת מיום 1/9 ומסתיימת ביום 31/1, כך שהמועד הרלבנטי לכתב האישום הינו בתוך עונת הציד (פרוטוקול, עמוד 64, שורות 17-28; עמוד 65, שורות 1-2).

הפקח סופר הוסיף כי לא זכור לו אם מר אברהמי מסר לו תרמילים (פרוטוקול, עמוד 67, שורות 13-14).



12. הפקח אלכסיי גלעדי העיד כי הפקח קובי סופר יצר אתו קשר בבוקר, דיווח לו על אירוע צייד באזור השטחים החקלאיים של מושב שפיר. הפקח גלעדי יצא לאזור וכשנכנס למושב דיווח פקח נוסף בשם אורי קייזר, כי זיהה רכב מסוג מגנום כחול הבורח לכביש 3 לכיוון צומת באר-טוביה.

כאשר הפקח גלעדי הגיע לאזור הצומת הרכב החשוד נעצר, הפקח חסם את הרכב שנעצר עם רכבו כיוון שהיה חשש להימלטות, הציג תעודה בפני יושבי הרכב שהזדהו כ"עלי וחמזה" (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 6, שורה 17).

הפקח גלעדי הוסיף כי מתחת לרגליו של חמזה הנוסע, היה נשק בתוך נרתיק שחור, מספר כדורי צייד ברצפה ושקיות של עיתון ידיעות אחרונות, אותן תפס ותיעד (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 6, שורות 17-20). בנוסף, מסר הפקח גלעדי כי ברכבם של הנאשמים היו שקיות לבנות ושקיות של "ידיעות אחרונות" וכן נמצאו סכינים (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 15, שורות 17-18; עמוד 16, שורות 15-16).

לדברי הפקח גלעדי, בשלב מסוים יצא הפקח סופר לסריקה בשטח ודיווח כי מצא חוגלות (עמ' 6 ש' 19-20 פר' מיום 19.10.15). בחקירתו הנגדית הבהיר הפקח גלעדי כי החוגלות

נמצאו לאחר שסיים לחקור את הנאשמים (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 13, שורות 8-18).

הפקח גלעדי הוסיף כי נאשם 1 מסר לו שביצע כמה יריות בשטח, שפגע ביונה אבל לא הצליח למצוא אותה. הפקח גלעדי התחיל חקירה ראשונית של נאשם 2 בשטח ולאחר שהפקח קובי סופר מצא את החוגלות המתות שהיו בשטח, נסעו הנאשמים יחד עם הפקחים והחשודים לציר הנסיעה.

הפקח גלעדי ציין שכאשר הגיע לשטח הפקח אורי קייזר "עשה הצבעה".

נאשם 2 אמר לפקח גלעדי שהם ברחו כי הוא נבהל מהפקח אורי קייזר שהדליק סירנה וקרא להם בכריזה.

הפקח גלעדי חקר את נאשם 1 וכאשר שאל אותו איפה ביצע ירי הנאשם הצביע על נקודה מסוימת. הפקח גלעדי ציין שבאמצעות מד טווח לייזר ביצע מדידה מהכיוון שנאשם 1 אמר שביצע את הירי לבית שהיה הקרוב ביותר אליהם במושב שפיר והתקבל מרחק של 200 מטרים.

הפקח גלעדי הוסיף ששאל את הנאשם אם יודע שאסור לבצע ירי במרחק של פחות מ-200 מטרים ותשובתו הייתה חיובית.

הפקח גלעדי ציין כי רשם במכשיר הג'י.פי.אס כל נקודה שהייתה קשורה לאירוע ועל פי הרישום הוציא מפה (עמ' 7 ש' 11-1 פר' מיום 19.10.15).



הפקח גלעדי ציין כי במטע רימונים זיהה את נקודת הירי בשל המקבץ הגדול של נוצות בנקודה אחת. אותן סימן במכשיר ה-ג'י.פי.אס וכמפורט במפה. (עמ' 7 שו' 13-14 פר' מיום 19.10.15).

בהמשך העד מוסיף כי זוכר שמצא פלומה החשודה כשייכת לחיית בר על הבגדים של נאשם 1 אם אינו טועה, לקח "פינצטה וכפפות" והעביר למעטפה. (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 7 שורות 16-17; עמוד 12, שורות 10-11). את המעטפה העביר ביום 14/1/2013 לפקח און ולנסי (ת/22).

הפקח גלעדי סימן על פי נ.צ. שלקח בשטח את נקודת המפגש הראשונה שבה פגש הפקח אורי קייזר בציידים, את ציר הבריחה, נקודת הירי והנקודה שבה החשוד טען שביצע את הירי ביונה. (ת/1 - תצלום אוויר צבעוני).

בחקירתו הנגדית, מסר הפקח גלעדי כי כשהגיע לרכב הנאשמים החל לחקור אותם בחשד לציד ממרחק של פחות מ-500 מטרים ממקום יישוב וכן נוכח התנהלות הנאשמים, אי ציות להוראות הפקח והבריחה (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 11, שורות 9-14).

הפקח גלעדי הוסיף שהגיע למקום לאחר שהיו במקום כבר מספר פקחים, הזדהה כפקח זיהה ברכב נשק והנאשמים מסרו שצדו (פרוטוקול מיום 10/10/2015, עמוד 11, שורות 28-30).

לדברי הפקח גלעדי המדובר באזור שידוע כאזור ציד חוקי (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 14, שורה 1) וכי יש במקום יחסית הרבה ציד בלתי חוקי (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 16, שורה 29; עמוד 17, שורה 1; עמוד 18, שורות 30-31).

13. הפקח עידן בר לב מסר כי ביום האירוע סמוך לשעה 08:00 הפקח אורי קייזר יצא איתו קשר וביקש שיבוא לסייע באירוע החשוד כציד באזור מושב שפיר. כשהגיע למקום חבר לפקחים אורי קייזר, קובי סופר ואלכסיי גלעדי. הפקח קובי סופר תדרך כי התקבל דיווח על רכב חשוד מסוג מגנום וכי נשמעו יריות בשטחים החקלאיים של מושב שפיר (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 21, שורות 20-26). הפקח בר לב תיאר כי לאחר התדריך הפקחים התפצלו והוא ביצע חסימה לדרך חקלאית שמקשרת בין מושב שפיר לשטח החקלאי של המושב. לאחר מספר דקות יצא איתו קשר הפקח אורי קייזר ודיווח לו שנתקל ברכב החשודים, קרא להם לעצור והרכב ברח בנסיעה מהירה ביציאה מהשטח. לבקשת הפקח קייזר, יצא הפקח בר לב במהירות לעבר היציאה מהמושב ובדרך זיהה את רכב החשודים ואחריו רכבו של הפקח קייזר כשהם בנסיעה מהירה לעבר היציאה מהמושב (פרוטוקול מיום 19/10/2015, עמוד 21, שורות 27-31). הפקח בר לב הוסיף שהמשיך בנסיעה אחר רכב החשודים ובהגיעו לצומת באר טוביה זיהה את רכב החשודים עומד הצד הכביש ולידו הפקח קייזר (עמוד 22, שורות 1-7).

לדברי העד בשלב מסוים חזר לשטח בשיירה כאשר הוא מצטרף לרכב החשוד יחד עם הפקחים האחרים **"הגענו לאזור האירוע לשטחי המושב, עשינו סיבוב באזור האירוע שהחשודים נשאלים שאלות לגבי זיהוי המקום, באיזה שהוא שלב בנקודה מסוימת עצרנו ושם יצאתי מהרכב וזיהיתי שתי שקיות לבנות**



דומות לשקיות שראיתי עם כיתוב עליהן ידיעות אחרונות העיתון של המדינה" (עמ' 24 ש' 1-3, 26-32).

לדברי העד הגיע שלישי לזירה ואלכס הגיע אחריו וכי מאז שהגיע לנאשמים ועד אשר נמצאו החוללות חלפו כשעתיים שלוש (עמ' 25 ש' 15, 16, עמ' 24 ש' 14).

לדבריו היה כשעה עם הנאשמים עד תחילת הנסיעה לשטח (עמ' 26 ש' 6-11).

14. הפקח אורי קייזר תיאר כי במועד הרלבנטי לכתב האישום קיבל טלפון מהפקח קובי סופר שמסר לו שקיבל דיווח מחקלאי מקומי על ציד באזור המטעים של מושב שפיר. הגיע לאזור וחבר לפקח קובי סופר הפקח סופר עדכן אותו על האזור שבו היו היריות והפקח קייזר יצא לסריקה רגלית. לדברי הפקח קייזר **"...בחלק המזרחי של המושב יש מטע רימונים שהוא סמוך לא רחוק מהחלקה של ציון אברהם, אני רואה בריחה של חוללות במטע וגם ארנבת השדה שהיא גם חיית בר מוגנת, ולמעשה מגיעים עוד פקחים ...אנחנו מחליטים להיכנס בכמה כיוונים לאיזור השטח שבו יש חשד לציד. למעשה אחרי שאני רואה את הבריחה אני מבין שיש פעילות של אותן חיות שיש סיכוי סביר וגדול אנחנו מתוך הדיווח של החקלאי שדיווח לקובי....אני נכנס באיזור המזרחי לאיזור המטעים, הכל מטעים של רימונים, שורה תחתונה שאני מגיע לכיוון נחל גוברין ביני לבין הנחל זה מטע רימונים יוצא מולי רכב בצבע כסוף כחול בתוכו שני אנשים הם קלטו אותי שאני בא לתחילת השורה, אני קולט שיחה שאני מבין ישר שהחשד הסביר שזה הרכב שאנו מחפשים".**

למרות ניסיונות הפקח קייזר לגרום לרכב לעצור (סימונים באורות ובכריזה לעצור) הנהג נסע במהירות מהאזור, כאשר הפקח קייזר תיאר את נסיעתם כנסיעה **"...בצורה שאינה תואמת את תנאי השטח, זאת אומרת תוך סיכון של עצמם..."** (עמוד 36 שורות 7-18). הפקח קייזר תיאר כי למעט העיקולים הצליח לשמור על קשר עין עם הרכב. לדבריו **"היה נראה לי שעפים מהרכב דברים, אני אומר בסבירות גבוהה ביותר..."** (עמוד 36 שורות 33-30; עמוד 37 שורות 1-7).

הפקח קייזר הוסיף כי הנהג לא עצר בתחילה אך כשעצר שיתף פעולה באופן מלא ונערך חיפוש ברכב בהסכמה (עמוד 37 שורות 18-10). הפקח קייזר הוסיף **"...נתפס שם רובה הוא גם הריח מירי הצייד טען שירה באיזור...היו חבילות של שקיות לבנות עם כיתוב באדום ידיעות אחרונות העיתון של המדינה חבילת שקיות חדשה היו שם כמות נאה. אני גם ביררתי את פרטי האנשים...הם גם הסבירו זהו הם היו מאוד מבוהלים, לא היו רגועים, הם אמרו שהם באו לצוד יונים, ברפת, אחרי זה בנחל, מה שנקרא מימין ומשמאל"** (עמוד 37 שורות 30-23).

הפקח קייזר חזר יחד עם העד אברהמי והנאשמים למקום שבו הנאשמים אמרו שצדו ולדבריו **"...חזרנו לאיזור הזה שבו מסלול הנסיעה שלהם כדי לנסוע לאזור שבו ציר הבריחה של החשודים, באיזה שהוא שלב כשהגענו לאיזור המטע של הרימונים אני חברתי לציון אברהמי ...שורה תחתונה, עשיתי סריקה יחד עם ציון, שלב מסוים באזור אני חשדתי, שהוא הכי קרוב לאיזור שבו ציר הבריחה בתוך המטע ולאיזור שבו ציון הצביע שהוא ראה אותם עוסקים באותו בוקר בציד, מצאתי מספר שקיות עם הכיתוב ידיעות**



אחרונות וחוללות בתוך השקית ושתי חוללות מחוץ לשקית". (עמוד 38 שורות 19-32).

לדברי הפקח, מרחק קצר לידם נמצאה נקודה מרוכזת של נוצות החשודות כנוצות של חיית בר מוגנת מסוג חוגלה (עמ' 39, ש' 7-8).

הפקח קייזר המשיך "מה שאני זוכר שאמרתי שהם הכחישו כל הזמן שהם עסוק בצייד באיזור הזה הם טענו שהם הלכו לרפת, אני זוכר ששאלתי אותם למה כמה לא ידעו בדיוק להגיד. כמו שצינתי מדובר בשני אנשים אחד מהם צייד ראשון עשרות שנים...וגם שנתנו לו להראות לנו איפה הוא צד בשטח, לא נמצאו שם סימני ציד שלו. אני כן יכול להגיד שמהריח של הרובה ומהניסיון שלי, שאני התעסקתי עם הרובה בתחילת האירוע עלה ריח חריף של ציד משמעותי בשטח. אני לא יכול להגיד שהוא הראה לי מקום אחד שבו הוא צד (פרוטוקול מיום 18/9/2016, עמוד 40 שורות 4-12).

הפקח קייזר הוסיף שהאזור שבו הנאשמים טענו שצדו הוא אזור ציד חוקי למעט החלק הסמוך ליישוב פחות מ-500 מטרים (עמוד 44 שורות 2-18).

הפקח קייזר ציין שבגלל כמויות הבוץ שעפו מהרכב באזור המטעים, בגלל הרטיבות והמהירות לא הצליח לראות עד הסוף אך ראה בסבירות גבוהה שנזרקו דברים מהרכב. לא הצליח לזהות האם זה בוץ או חפצים (פרוטוקול מיום 18/9/2016, עמוד 45 שורות 11-14).

15. הפקח עומרי בוכניק העיד כי במועד הרלבנטי לכתב האישום הגיע לשטח יחד עם הפקח ליעד וכשהגיעו לשטח מצאו שקית או שתי שקיות של "ידיעות אחרונות" שבתוכן חוללות יריות וחלקן עם גרון שסוף (פרוטוקול, עמוד 60, שורות 18-29; עמוד 61, שורות 8-9).

הפקח בוכניק הוסיף שהיה שותף לחיפוש שנערך ברכב ובו נמצאו, בין היתר, כדורים של רובה ציד, פלומת שיער מאחד החשודים ולא זכר האם נתפסו גם נוצות (פרוטוקול, עמוד 61, שורות 13-16). בהמשך ציין הפקח בוכניק "אני אמרתי שאספתי פלומה מבגדים של אחד החשודים, מה התוצאה של הבדיקה .. אין לי מושג" (פרוטוקול, עמוד 62, שורות 22-23).

16. הפקח ליעד כהן תיאר בעדותו כי הגיע לשטח בסביבות השעה 10:30 לבקשת הפקח קובי סופר, כשהגיעו סמוך לפרדס הבחין בשקיות ניילון שעליהם הכיתוב "ידיעות אחרונות", בין העצים, זרוקות, ובהן חוללות. העד מאשר שנתפסו נוצות.

בתשובה לשאלה ציין כי בין מקבץ החוללות למקבץ הנוצות המרחק הוא מטרים ספורים והוא לא שלל אפשרות שבכל הפרדס בו היה היו נוצות (פרוטוקול מיום 18/9/2016, עמודים 63-65). לדבריו, בעונת הציד יש הרבה יונים באזור (עמ' 67 ש' 17).



17. הפקח און ולנסי, שהיה האחראי על החקירה, העיד בשתי הזדמנויות מטעם המאשימה ומסר שאינו זוכר את הסיבה שבגללה לא שלח את השקיות שנמצאו בשטח לבדיקת טביעות אצבעות אך ככל הנראה סבר שלא היה בכך צורך (פרוטוקול מיום 18/9/2016, עמוד 68, שורות 26-32; פרוטוקול מיום 27/9/2017, עמודים 40-41). הפקח ולנסי אישר שקיבל מעטפה ובה נוצות אך לא ידע למסור מה נעשה עם המעטפה ובה נוצות שנתפסו על בגדי נאשם 1 והועברו אליו.

18. ד"ר אינגליסטר, ד"ר לרפואה וטרינרית העוסקת ברפואה וטרינרית בתחום חיות הבר בבית החולים לחיות בר משנת 2010, ערכה חוות דעת מיום 14/1/2013 ובה אבחנה ממצאים רפואיים בצילומי רנטגן של חוגלות שבוצעו על ידי שמוליק לנדאו בבית החולים לחיות בר. מחוות הדעת עולה כי בשבעה צילומי רנטגן של חוגלות שנבדקו נצפו מספר כדוריות מתכת באזורים שונים כמפורט בחוות הדעת (ת/27).

בעדותה בבית המשפט, מסרה ד"ר אינגליסטר כי ניתן לבדוק האם כדור מסוים גרם למוות של חוגלה אך בדיקה זו לא נעשתה במקרה דנן (פרוטוקול מיום 26/11/2017, עמודים 41-42).

ד"ר אינגליסטר מסרה שלא הוציאה מהחוגלות את הכדורים אלא ראתה תצלומי רנטגן (פרוטוקול מיום 26/11/2017, עמוד 44, שורות 2-3; עמוד 50, שורות 22-23).

ד"ר אינגליסטר מסרה כי מתצלומי הרנטגן, בסבירות גבוהה, מחוגלות מתו כתוצאה מירי (פרוטוקול מיום 26/11/2017, עמוד 53, שורות 20-22).

ד"ר אינגליסטר הסבירה כי גוויות החוגלות נתפסו ביום 13/1/2013, הוקפאו, וביום למחרת הוצאו מהמקפיא ונבדקו (עמוד 55).

ה. הכרעה

ראיות נסיבתיות - הכלל

19. לעניין הוכחה בפלילים על בסיס ראיות נסיבתיות נקבע מבחן תלת שלבי:

"...בשלב הראשון, יש לבחון כל ראיה נסיבתית בפני עצמה - האם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי כזה או אחר. במסגרת שלב זה נבחנת, בין היתר, עוצמתה ומהימנותה של הראיה, ומשכך הוא זהה במהותו לאופן הבחינה הנעשה ביחס לראיות ישירות. בשלב השני, נבחן האם מסכת הראיות כולה מקימה מסקנה לכאורית בדבר אשמו של הנאשם במיוחס לו, וזאת, בין היתר, בהתבסס על מבחני הגיון ושכל ישר. בשלב השלישי, "מועבר הנטל (הטקטי)" אל הנאשם על-מנת שיספק הסבר חלופי שיש בו כדי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת לחובתו ולעורר ספק סביר בדבר אשמו. לשם כך אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת, ובפרט כזה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המצטבר כי אם תוקף כל ראיה נסיבתית בפני עצמה. בצד זאת, בשלב זה, על בית המשפט להידרש



בעצמו לאפשרות קיומם של הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, אף אם לא אלו לא הועלו על-ידי ההגנה, ואין להסתפק בבחינת גרסתו של הנאשם גרידא" (ע"פ 8808/14 פחימה נ' מדינת ישראל (10/1/2017) (והפניות שם)).

עוד נקבע כי ,

"...כאשר בראיות נסיבתיות מדובר, צריכות הראיות להביא בדרך האלימינציה למסקנה האחת של אשמת הנאשם. אבל אין זאת אומרת שכל ראיה נסיבתית בפני עצמה חייבת להספיק להרשעת הנאשם. כל ראיה בפני עצמה חייבת הוכחה מעל לספק סביר, אך המסקנה הסופית יכולה להתקבל מתוך צירופן של כמה ראיות נסיבתיות כאלה, שכל אחת מהן אינה מספקת בפני עצמה להרשעת הנאשם" (ע"פ 524/77 מזרחי נ' מדינת ישראל, לב (2) 682, בעמודים 685-686).

מן הכלל אל הפרט

20. לצד עדויות בדבר עובדות שקלט כל אחד מעדי התביעה בחושיו, חלק מן העדויות היו שזורות בהערכות כאלה ואחרות; על כן, נזהרתי שלא לקבוע ממצא עובדתי פרי הערכה שלא ניתן להסיק, כי השתכללה, סופו של יום, למסקנה עובדתית מבוססת דיה במידה הנדרשת בפלילים, הגם שהייתה זו הערכה שהתכונתה סבירה.

21. העד שהזעיק את הפקחים, נוכח כך ששמע יריות וראה רכב בנסיבות שפורטו בעדותו (פסקה 9 לעיל), היה מר אברהמי. הסנגור הלן כנגד עדות מר אברהמי כי זו אינה אובייקטיבית בשל כך שהנו עד בעל עניין שאף הגדיר עצמו בעדותו "מג'נון" בענייני מי שמגיע לשטחיו החקלאיים משום שבעבר כחקלאי נפצע פעמיים מירי ציידים ונוכח דבריו כי ציידים גורמים נזק רב לתשתיות החקלאיות.

לטעמי עדותו של מר אברהמי הייתה עניינית והתיישרה ככלל עם יתר ראיות המאשימה. התרשמתי כי העד העיד אודות אירוע שחוה וכי למרות טענות הסנגור, התרשמתי כי לא היה מונע מרצון להפליל לשווא מי מן הנאשמים, על אף הנסיבות עליהן עמד הסנגור. כך למשל, מר אברהמי העיד בהגינות כי לא הבחין בפעולת הירי אלא רק שמע ירי.

עם זאת נמנעתי מקביעת ממצא פוזיטיבי עובדתי על יסוד עדותו היחידה של מר אברהמי בנוגע לדברים שתועדו בהודעתו מיום 10.8.14 ושנמסרו בחלוף למעלה משנה ושבעה חודשים ממועד האירוע (9/ת), להבדיל מפרטים שתועדו ביום האירוע בהודעתו 8/ת.

כך למשל לא אוכל לקבוע כממצא פוזיטיבי על יסוד עדותו היחידה כי הבחין ממרחק במה שתיאר, כקנה של רובה מבצבץ מהחלון של הנוסע היושב מימין לנהג מקדימה, פרט שלא נכלל בהודעה מיום האירוע 13.1.13 וצוין בהודעת העד מיום 10/8/14 לראשונה; זאת, מחמת מגבלות הזיכרון האנושי ועל אף שיתכן שאכן כך ראה. בכל מקרה, העד לא ראה ירי אלא שמע מה שמוכר לו כקולות ירי. משכך, לא אוכל לקבוע כי הוכח שמי



מהנאשמים ירה מתוך רכב.

כן לא אוכל לקבוע כי סימני הצמיגים עליהם הצביע בפני הפקחים היו אלה של רכב הנאשמים דווקא על אף סבירות ההנחה, באין כל ראיה מבוססת יותר לכך כגון עדות מינימלית בדבר השוואת סימני הצמיג בשטח לצמיג עצמו והקושי הנובע מכך לקבוע את מסלול הנסיעה המדויק של הנאשמים במקטעים בהם לא התקיים קשר עין בין מי מעדי התביעה לרכב.

באשר לעדות העד אברהמי כי לא ראה בשטח אף אדם אחר ושום רכב עד לשעה 07:40, יש לקרא בד בבד עם דבריו האחרים כי עד לשעה 07:00 התפלל בבית הכנסת כך שדבריו אינם רלוונטיים לזמן שלפני לפחות השעה 07:00 (בית הכנסת מצוי במרחק ק"מ).

22. עדותו של הפקח סופר בכל הנוגע לתיאורים עובדתיים שחוזה בעצמו, הייתה מהימנה בעיני בהיותה עדות מקצועית אודות אירוע במסגרת תפקידו אליו הוזעק נוכח תפקידו, אך לא כך ביחס להערכות ומסקנות שהסיק; כך למשל בנוגע להערכתו כי השקיות שברכב הנאשם היו "זהות" לשקיות שנמצאו בשטח (ראו פסקה 11 לעיל) שעה שהסתבר כי על אף היותן דומות חזותית למראית עין ונושאות אותו כיתוב "ידיעות אחרונות העיתון של המדינה", אין מקורן באותה חבילה וכמפורט בחוות הדעת שהופקה ע"י מעבדת המאשימה (נ/ 1) וכפי שיפורט בהמשך. כך או כך, השקיות לא הוגשו כמוצג ולא ניתן להתרשם ממראה עיניים.

באשר לעובדות ניכר שהפקח סופר ביקש להעיד אודות חלקו באירוע כפי שזכר. לאור חלוף הזמן ממועד האירועים, השיב הפקח סופר על מספר שאלות כי אינו זוכר ולא ביקש להעצים את האירועים.

23. עדותו של הפקח גלעדי כפי שפורטה בפסקה 12 לעיל, ככל שנגעה לעובדות הידועות לו מידיעה אישית, הייתה, אף היא מהימנה בעיני. העד היה מקצועי, מילא תפקיד ודווח אודות הפעולות שבצע, עדות שהשתלבה עם הראיות הקבילות האחרות. משכך ניתן לקבוע על יסוד עדותו כי ביצע מדידה נכונה באמצעות מד לייזר, על פי הצבעת הנאשם 1, בנוגע לנקודת הירי שהנאשם 1 אישר כי ביצע (כאמור לטענתו לעבר יונים), ושזו עומדת על 200 מטרים מן הבית הקרוב ביותר של המושב שפיר וכן מיקם בהתאמה את נקודת הירי, ע"פ הצבעת הנאשם 1, בתרשים 1/1.

עם זאת, העד סימן והגדיר בתרשים 1/1, נקודות נוספות רלוונטיות לענייננו כגון נתיב בריחה, נקודת המצאות נוצות "של חוגלות", בהסתמך על עדויות אחרות, אותן יש לבחון באופן עצמאי. על כן, ההסתמכות על תרשים 1/1 שהעד ערך, אפשרית אך ורק ביחס לעובדות שהוכחו במידה הנדרשת.

כך למשל בעניין מקבץ "נוצות" שנמצאו ושגם בעזרת מיקומם נקבעה "נקודת הירי" בחוגלות, (שהייתה שונה מנקודת הירי עליה הצביע הנאשם 1) הסתבר כי אף שנתפס מוצג מסוג "נוצות" על שאין כל אינדיקציה כי עסקין בנוצות של חוגלה דווקא וראיות המאשימה אינן כוללת ראיה בדבר זיהוי נוצות אלה כנוצות חוגלה.



זאת ועוד הפקח ליעד כהן לא שלל בחקירתו הנגדית כי בכל השטח בו היה היו מפוזרות נוצות (פסקה 16 לעיל).

מעדות הפקח סופר (פסקה 11 לעיל) עולה כי מר אברהמי הצביע בפניו על נקודת הירי ואולם מסתבר כי מר אברהמי הצביע על "נקודת הירי" גם על בסיס מיקום מקבץ נוצות, היה זה על יסוד ההנחה כי עסקין בנצות של חוגלה, אלא שהדבר לא הוכח ומכאן נשמט נדבך משמעותי עליו הושתת מיקום הירי. בהינתן שמר אברהמי בהגינות ציין כי שמע ירי ולא ראה כי מבוצע ירי, אזי, לא ניתן לקבוע כי מי מן הנאשמים ירה במיקום שונה מזה שעל פי הצבעת הנאשם 1.

24. אף בעניינו של הפקח קייזר, שנכח בחלק משמעותי מהאירוע, מצאתי מקום לאמץ את עדותו, בכל הנוגע לעובדות שתיאר, במסגרת תפקידו (פסקה 14 לעיל).

העד דיין וציין האם מעיד על עובדה או השערה; כך למשל, בעניין משמעותי ומרכזי בדבר החשד כי הנאשמים הם אלה שזרקו מרכבם במנוסתם מן הפקחים את השקיות בהן נמצאו חוגלות מתות, העיד הפקח קייזר בכנות כי בשל כמות הבוץ שעפה מהרכב, ובגלל הרטיבות והמהירות, לא הצליח לזהות האם הושלכו חפצים אחרים על אף שלהערכתו סבירות גבוהה שכך.

25. בהתייחס לעדותם של הפקחים בוכניק וכהן אציין כי ניכר שתיארו את חלקם באירוע, כפי שחוו אותו, ובהתאם לזכרונם, נוכח חלוף הזמן ממועד האירוע, כפי שפורט לעיל (פסקאות 15 ו-16).

26. אשר לעדותו של הפקח ולנסי, שהיה האחראי על החקירה, ניכר שהפקח לא ניסה להצדיק את פעולותיו ביחס לאלה שבוצעו ולא בוצעו אלא תיאר את העובדות כהוויתן בהתאם לזכרונם ובהתאם לתיעוד בזמן אמת (פסקה 17 לעיל).

27. גם עדותה של ד"ר אינגליסטר הייתה מקצועית. ד"ר אינגליסטר הקפידה להדגיש שכל שהובר לפניה היו תצלומי רנטגן של גוויות החוגלות ולא ראתה את גוויות החוגלות שנתפסו (פסקה 18 לעיל). לאור התרשמותי, מצאתי מקום לאמץ את חוות דעתה של ד"ר אינגליסטר ואת עדותה בבית המשפט.

28. הצדדים היו חלוקים בשאלת קבילות מזכר שערך ד"ר לנדאו, שנפטר בטרם הספיק להעיד בבית המשפט. במזכר שערך ד"ר לנדאו, הנושא תאריך 14/1/2013, צוין כי בבדיקה חיצונית של החוגלות מצא ששתיים מהן היו עם חתך עמוק בצוואר סמוך לגולגולת (ת/28).

אף שבמקרים מסוימים ניתן לקבל אמרת נפטר כקבילה וכחריג לכלל האוסר עדות מפי השמועה, אמרת נפטר, במקרה זה הנני מקבלת את עמדת ההגנה לפיה לא ניתן להסתמך על עדותו של ד"ר לנדאו שכן לא ניתנה לנאשמים ההזדמנות לחקור את ד"ר לנדאו אודות מזכר זה. עם זאת, הנני סבורה שהוכח כי החוגלות שנתפסו באזור היו חוגלות יריות ששתיים מהן שחוטות בצווארן אף מבלי להידרש לאמרתו של העד שנפטר, וזאת מעדויות הפקחים ומר אברהמי, הממצאים בשטח וחוות דעתה של ד"ר אינגליסטר כמפורט לעיל.



29. לאור מכלול הראיות שניתן לקבל כקבילות ע"פ המפורט לעיל, מסקנתי היא כי הוכחו ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים ממצאי העובדה הבאים:

- בתאריך 13.1.13 סמוך לשעה 07:40 בבוקר עסקו הנאשמים בציד באזור הישוב שפיר.
- הנאשם 2 הנו בעליו של הרכב המפורט בכתב האישום ובו נהג במועד ובמקום הנטענים.
- האזור הכללי שבו שהו הנאשמים הינו אזור המותר בציד בהיתר, למעט בטווח של כ-500 מטרים ממקום יישוב.
- הנאשמים ירו באזור שאינו מותר בציד נוכח המרק ממנו ירו שהנו פחות מ-500 מ' ממקום מגורים.
- נאשם 1 הינו בעל רישיון ציד.
- נאשם 2 אינו מחזיק ברישיון ציד.
- חוגלה הינה חיית בר מוגנת.
- לנאשמים לא היה רישיון חריג המאפשר ציד חוגלות.
- מר ציון אברהמי, חקלאי ממושב שפיר, ששהה באותה עת במטעו, שמע קולות ירי. מיד בסמוך הלך לכיוון והבחין ברכב מסוג מגנום בשני צבעים כסוף-כחול במטע הרימונים. מר אברהמי לא ראה את מספר הרכב וכן לא שמע קולות ירי בעת שראה את הרכב.
- מיד לאחר מכן התקשר מר אברהמי לפקח קובי סופר, שהגיע למקום כעבור כרבע שעה.
- עד להגעת הפקחים לשטח, הבחין מר אברהמי ברכב נכנס למטעים סמוכים ובמרבית הזמן עד להגעת הפקחים היה בקשר עין עם הרכב (פרוטוקול, עמוד 49, שורות 26-29).
- כאשר הגיעו הפקחים לאזור אליו כיוון אותם מר אברהמי הבחינו ברכב הנאשמים - רכב מסוג מגנום בצבעים כחול-כסוף - וסימנו לו לעצור. הנאשמים לא עצרו אלא ניסו להימלט מרכב הפקחים. הפקחים המשיכו לנסוע אחרי הנאשמים עד לתפיסת הנאשמים.
- ברכבם של הנאשמים נתפסו, בין היתר, תרמילי רובה ציד ומספר שקיות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות".
- בסריקת האזור שממנו שמע מר אברהמי יריות ובו הבחין ברכב, נתפסו שתי שקיות שעליהן בכיתוב "ידיעות אחרונות" ובהן חוגלות יריות וכן נתפסו מספר חוגלות יריות סמוך לשקיות.

30. הנני סבורה שהמאשימה הוכיחה שהרכב שראה מר אברהמי בשטח הינו רכבם של הנאשמים. זאת, נוכח עדות הפקח אברהמי, עדויות הפקחים סופר וגלעדי וכן גרסת הנאשמים עצמם, שאישרו הימצאותם באזור במועד



המפורט בכתב האישום.

עם זאת, המסקנה אליה הגעתי היא כי לא הוכח ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים כי הנאשמים הם אלה שירו באותן חוגלות וקיים ספק בשאלה האם יש בין החוגלות שנתפסו בשטח קשר לנאשמים, שברכבם או על גופם לא נמצאו ממצאים מפלילים.

31. מעדויות הפקחים גלעדי וולנסי עולה כי נתפסה פלומת נוצה על בגדיו של נאשם 1 (נתפסה על ידי הפקח גלעדי והועברה לפקח ולנסי - ת/22). מחומר הראיות לא ברור מה עלה בגדר אותה בדיקה והאם פלומה זו שייכת לחוגלה אם לאו.

32. בנוסף, ע"פ דו"ח בדיקה מס 102/0271/2013 מיום 29/10/13 עליה חתום ד"ר אבנר רוזנגרטן מהמכון למדע פורנזי, (נ/1), התבקש המומחה לערוך השואה בין שקיות הפלסטיק שנמצאו ברכב הנאשמים לבין השקיות שנתפסו באזור בו היו הנאשמים. המומחה ערך בדיקה חזותית ומיקרוסקופית באור עובר של השקיות ומסקנתו היתה כדלקמן:

" 1. אין התאמה בין שקיות הפלסטיק ממוצג 1, ובין שקיות הפלסטיק ממוצג 2.

2. מימדי השקיות שונים והן לא שייכות לאותה חבילת שקיות."

33. הגם שלא ניתן לקבוע כי החוגלות המתות נמצאו במסלול מנוסת הנאשמים, להבדיל מן האזור בו נמצאו, הרי שיש בעצם הימצאות החוגלות המתות בתוך שקיות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות" סמוך לאזור נתיב ההימלטות של הנאשמים מהשטח, שאותו לא ניתן לקבוע במדויק, לאור הימצאות שקיות דומות עם הכיתוב "ידיעות אחרונות" ברכבם של הנאשמים, ויתר הראיות הנסיבתיות עליהן עמדה המאשימה בטיעוניה, כדי להוביל למסקנה שסביר יותר שהשקיות שנמצאו בשטח ובהן גוויות של חוגלות, נזרקו לשטח על ידי הנאשמים, עת מנוסתם או בדרך אחרת.

עם זאת, נוכחנו כי אין ראיה ישירה או נסיבתית באיכות המאפשרת לקבוע כי מרכב הנאשמים הושלכו חפצים כלשהם או כי החוגלות הירויות נמצאו במסלול המנוסה (להבדיל מהימצאותם באזור בו היו הנאשמים). בהנתן שלא ניתן לשלול את האפשרות שמדובר בחוגלות שנצודו ע"י ציידים אחרים, נוכח העדויות כי האזור בו נמצאו הנו אזור מוכה ציד כעדות חלק מן הפקחים וכפי שהובא (בלשון העד אברהמי "טקסס"), וכי ניתן להניח כי עסקין בשקיות של עיתון נפוץ (אין ראיה בדבר מידת שכיחותו במועד הרלוונטי), הנני סבורה שנוטר ספק סביר לצורך הקביעה כי עולה ממכלול ראיות המאשימה, שהנאשמים הם אלו שביצעו עבירת ציד חוגלות ונלוותיה.

בנוסף, מעדות מר אברהמי עולה כי שמע קולות ירי נוספים ממרחק שהוערך על ידו בכ 1000 מ' בשלב שלאחר שהחשודים הספיקו להבחין בו ונסעו במהירות מן המקום. בנסיבות אלה, ספק אם קולות ירי אלה ששמע העד מקורם דווקא בירי של הנאשמים.



34. גרסת הנאשמים, הגם שמעוררת סימני שאלה, אין בה כדי למלא את החסר שבראיות המאשימה. יצוין כי הנאשמים סיפקו הסבר סביר לסיבת נסיון ההמלטות שעה שהניחו כי עברו עבירה של ירי במקום אסור, כפי שאכן הוכח.

35. העולה מן המקובץ הוא כי הראיות הנסיבתיות שבפנינו מלמדות כי ההנחה שהנאשמים ביצעו את עבירות ציד החוגלות ונלוותיה היא הנחה מסתברת יותר מן ההנחה כי המצאותם באזור היתה למטרה מותרת של ציד יונים. עם זאת, לא ניתן לקבוע כי מכלול הראיות הנסיבתיות, מוליכות למסקנה כי הוכח במידה הנדרשת בפלילים, שמעבר לכל ספק סביר, כי הנאשמים ביצעו את העבירות הנ"ל ועל כן יהנו מן הספק ביחס לעבירות הנ"ל (ולמעט עבירת הצייד במקום אסור כפי שיפורט).

1. עבירת הירי סמוך למקום מגורים וטענת ההתיישנות

36. אשר לעבירה של ירי סמוך למקום מגורים, שבהתאם לממצאי העובדה שנקבעו הוכחה ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים, העלו הנאשמים טענת הגנה של התיישנות. על פי הטענה, כיוון שהמדובר בעבירת קנס, היה על המאשימה להגיש את כתב האישום בתוך שנה ממועד ביצוע העבירה.

הסנגור ציין כי פעולות החקירה ביחס לעבירה של ירי סמוך למקום מגורים הסתיימו כבר ביום האירוע הנטען על ידי המאשימה או בסמוך למועד זה.

הסנגור הוסיף כי הנטל מוטל על המאשימה להוכיח שהעבירה של ירי סמוך למקום מגורים לא התיישנה וספק סביר בעניין זה יפעל לטובת הנאשמים.

37. מנגד, טענה המאשימה כי אמנם מדובר בעבירת קנס אך לצד זאת המדובר בעבירת עוון שכן לצד עבירה זו קבוע עונש מירבי של שנת מאסר (המאשימה הפנתה לסעיף 9(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 וכן לסעיפים 24(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו14 לחוק להגנת חיית הבר תשט"ו-1955).

בנוסף, הפנתה המאשימה לסעיף 221(ב1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 הקובע כי **"אין בקביעת עבירה כעבירת קנס או בקביעת גובה הקנס על עבירה כאמור, כדי לשנות את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין"**.

המאשימה טענה כי פעולות החקירה בתיק האריכו את מרוץ ההתיישנות, לשיטתה, בוודאי, בשעה שמדובר בנסיבות שהמאשימה סברה שיש מקום לחקירה פלילית רגילה ולא פנייה לפרוצדורה המקוצרת. בהקשר זה, הפנתה המאשימה 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, הקובע כי כאשר נערכה לגבי העבירה חקירה על פי חיקוק, מניין תקופת ההתיישנות יחל מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום.



לאור זאת, לשיטת המאשימה, ניתן היה להאשים את הנאשמים בכתב האישום גם בעבירה של ירי סמוך למקום מגורים.

38. הנני סבורה כי דין טענת ההתיישנות להידחות. סעיף 1 לצו סדר הדין הפלילי (עבירת קנס) - הגנת חיית הבר תשמ"ו-1986 קובע כי **"עבירה על הוראות סעיפים 4(א) ו-4(ב).... לחוק הגנת חיית הבר תשט"ו-1955.... היא עבירת קנס"**.

סעיף 9(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע כי: **"באין הוראה אחרת לעניין חוק זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה (3) בעוון-חמש שנים" ואילו סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע "עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום..."**.

מבלי להכנס לשאלה האם האישום הקונקרטי גובר על הכללי, מוכנה אני לקבל את טענת הסנגור כי עבירת הצייד במקום אסור לפי סעיף 4(א) לחוק הגנת חיית הבר המוזכר היא עבירה המתיישנת תוך שנה מיום ביצועה. עם זאת, לאור הוראת סעיף 9(ג) לחסד"פ, פעולת חקירה מפסיקה את מרוץ ההתיישנות. לטעמי יש ליתן לביטוי "חקירה" פרשנות תכליתית מהותית ולא טכנית. הנאשמים היו חשודים והיה לכך בסיס, בעבירת ציד חיית בר שאין חולק כי במועד הגשת כתב האישום לא התיישנה.

אין הגיון בהטלת מעמסה לא סבירה על הרשות תוך השקעת כספי ציבור מיותרים וחייבה לפצל פרשה אחת המאפשרת העמדה לדין בגין מספר עבירות ולהגיש מספר כתבי אישום, עבירה עבירה, בהתאמה למועדי ההתיישנות.

בענייננו עולה מן הנסיבות כי היה מקום לחקור בפרשיה כולה כמכלול. הסנגור מבקש לבדד באופן מלאכותי את העבירה של ירי באזור מגורים מן המכלול. המסקנה כי לא הוכחו העבירות המשמעותיות יותר, סופו של יום, מעבר לכל ספק סביר, אינה יכולה לעמוד למאשימה לרועץ ועל כן נדחית טענת ההתיישנות.

ז. סוף דבר

39. העולה מן המקובץ, הוכח מעבר לכל ספק סביר שנאשם 1 ביצע ירי סמוך למקום יישוב וכן הוכח שנאשם 2 היה שותף לירי שהתבצע סמוך למקום יישוב מכח הלכות השותפות.

לאור זאת, הנני מרשיעה את שני הנאשמים בעבירה של ציד במקום אסור, לפי סעיף 4(א) לחוק הגנת חיית הבר התשט"ו-1955 בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשמים מזוכים, מחמת הספק מהעבירות של ציד חיית בר מוגנת, החזקת חיית בר מוגנת,



צייד מתוך כלי רכב ממונעו ציד ללא רישיון, לפי הוראות החיקוק דלעיל (פיסקה 1 להכרעת הדין).

40. הצדדים נתנו הסכמתם לכך שהכרעת הדין תינתן בהעדר ותשלח אליהם. הנני מתנצלת בפני הנאשמים נוכח השהוי בהוצאת הכרעת הדין משקולי תיעדוף.

41. מועד לטיעונים לעונש יקבע בהחלטה נפרדת.

המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לב"כ הצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה בהעדר, היום ב' טבת, תשע"ט 10 דצמבר 2018.

(_) **השופטת דינה כהן.**